

Resebrev 23 - Mallorca

Hejsan!

Här kommer en liten hälsning från Medelhavet men vi börjar där vi lämnade er sist, nämligen på Bermuda. Ön tillhör fortfarande en av våra favoriter och även denna gång hade vi några fina veckor där. Vi gick från St Maarten i mitten av maj och seglingen dit tog 5 dygn i mestadels vindar runt 30 knop. De sista 2 dyggen fick vi gå för motor för vinden vred mer och mer mot norr och kryssvinklarna var inget vidare i den grova sjön.. Väl framme kunde vi vila ut och konstatera att en passage på en 62 fots båt går inte att jämföra med vår lilla Elvina... När vi seglade till Bermuda med Elvina 2006 tog det oss 9½ dygn, visserligen i lätta vindar men ändå!

Efter 2 veckor i Bermuda kom vår chef med två av sina vänner och vi satte av mot nordost tillsammans. Vi hade följt några andra seglare som gick mot Azorerna direkt från Antigua och dom kämpade i lite vind och vi tog på så mycket diesel som gick. Vi fick gå för motor i totalt 100 timmar under de 10½ dyggen det tog till Horta på Azorerna. Det var en fin passage och vi hade bara en natt med lite ruffigt väder. Att vara 5 personer som delar på vakter är också en stor skillnad mot att vara två då vi gått på 3 timmar på 3 timmar av dygnet runt. Nu hade Krilla 2 stycken 3-timmars pass per dygn och Gunilla ett 3-timmars pass på natten och matansvar under dagen. Som förströelse läste vi mycket böcker, t.o.m Gunilla som inte varit sjösjuk en enda gång! Halvvägs från Bermuda slängde vi en "nallepost", får se om den hittas någonstans!

Azorerna är en ögrupp som tillhör Portugal och när vi i gryningen gled in i Horta hamn såg vi det portugisiska arvet direkt. Kyrkan såg ut som de gör i Portugal, ön var grön och det såg mycket fint ut. Det låg fullt med båtar både i marinan och långsides varandra längs den stora betongbryggan. Vi stannade därför på ankringen då vädret skulle vara ok under våra få dagar där. Det finns två måsten på Azorerna: att måla sin båts namn på kajen och att gå till Peter Sport Café. Vi gick till cafét först och fick en fin middag den första kvällen iland. 1 Gunilla med nalleposten! Det är en naturlig träffpunkt för seglare och vi förstår att väggarna där har hört många historier och skrönor om livet till havs.

Efter att ha målat vår logo på kajen seglade vi till ön Terceira. Vi fick träffa seglarvänner sen tiden i Portugal 2003 så det var ett kärt återseende. Det pågick

en festival till solens ära när vi var där och det var parader, konserter och matstånd överallt. Nästan dagligen var det en sk tjur-löpning också. En tjur med en lina som hölls av 5 män släpptes ut och sedan sprang unga män framför tjuren för att visa sin modighet (eller dumhet hur man vill se det..) för att imponera på tjejerna. Enligt den 400-åriga traditionen så är det så många träffar sin livspartner. Vi var glada att inte vara Portugiser och behöva springa framför tjurar för att lära känna varandra... Onekligen en stor publik magnet men när första grabben blev stångad livlös och ambulansen fick hämta honom trodde vi det skulle blåsas av. Det är dock smällar man får räkna med och uppvisningen fortsatte.

Vi fortsatte till ön Sao Miguel som är den största av Azorernas öar. Här fick vi tillskott med 2 svenskar som crew istället för de 2 danskar som åkt hem så vi var återigen 5 personer för nästa ben. Det Azoriska högtrycket låg precis där det skulle och gav oss absolut ingen vind så vi fick gå för motor de 3 första dygnen. Då hade vi nått fram till området utanför Cabo Sao Vicente, Portugals udde och vi har stor respekt för vattnen där sedan vi gick där med Elvina och hade svår sjö och mycket vind. Denna gången blev det inte lika mycket vind men sjön var ändå stökig. Strax efter det området slutade autopiloten att fungera och efter ett rådslag beslöt vi att gå in till Portimao för att kolla rodet. Vi fick handstyra de 50Nm som vi hade dit och kom fram vid 4 på morgonen. Vi sov först och sedan plockade Krilla ner lagren och satte ihop det igen vilket fungerade så vi kunde fortsätta seglingen efter bara ett 12-timmars stop där 3 av oss aldrig gick iland.

Gibraltar gav oss fin vind och vi gjorde 10.4 knop genom sundet och när vi passerade klippan som kallas "The Rock" spelade vi Queen's "We will rock you" på högsta volym och tog foton av varandra med Gibraltar i bakgrunden. Det kändes stort, vi äntrade nu nya vatten för oss alla. Efter att ha släppt av två av crewen nära Malaga fortsatte vi 3 mot Mallorca, ytterligare 2 dygn bort. Det blev mer motorgång i vindstilla vatten.

Vi kom fram i mitten av juli och totalt blev det 20 seglingsdygn sedan St Maarten i maj, med diverse dagsturer och stop däremellan. Vi har seglat runt Mallorcas syd och ostkust några gånger men det är inte lätt att komma in överallt då båten går 2,7 m djupt. Vi har vart på land en vecka och fått rodret lagat, det behövdes ett nytt kullager bland annat. Vi har haft gäster från och till, senast i slutet av september-oktober då vi gjorde ännu en Oyster regatta. Några båtar vi kände till sen tidigare regattor men också många nya. Vi placerade oss 4-10-10 av 12 båtar och pratar helst om den första placeringen... En kul vecka med mycket snack med andra Oyster crew och ägare.

Nu ligger vi i startgroparna igen och nästa brev får tala om vart vi hamnar!!! Ha en bra höst!

Mvh Gunilla och Krilla